

РЕШЕНИЕ

№ 44

гр. Велико Търново, 20.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ВТОРИ ГРАЖДАНСКИ И ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ХРИСТИНА ДАСКАЛОВА

Членове: ЕМАНУИЛ ЕРЕМИЕВ
ИСКРА ПЕНЧЕВА

при участието на секретаря ГАЛЯ М. РОМАНОВА
като разгледа докладваното от ИСКРА ПЕНЧЕВА Въззивно гражданско дело
№ 20224000500438 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по депозирана въззивна жалба от КПКОНПИ срещу Решение № 418/ 24.10.2022 г. по Гр.д. № 570/ 2021 г. по описа на ВТОС, с което съдът е отхвърлил като неоснователни предявените от Комисията искове за отнемане на основание ЗПКОНПИ в полза на Държавата на незаконно придобито от Е. А. В. имущество както следва: **лек автомобил** марка „Ауди“, модел „А8“, рег. № ВТ16****, рама № WAUZZZ4D*****, двигател № AFB0****; **лек автомобил** марка „БМВ“, модел „530 Д“, рег. № ВТ00****, рама № WBANC71030*****, двигател № 306D2; **сумата 38 600 лв.**, представляваща паричната равностойност на отчуждения лек автомобил „Тойота Ланд Круизер“, рег. № ВТ18****, рама № JTEBZ29J8*****, **сумата 4 020 лв.**, равностойност на отчуждения лек автомобил „БМВ 116 И“, рег. № ВТ34****, рама № WBAUF11*****, **сумата 13 580 лв.**, равностойност на отчуждения лек автомобил „Сеат Алтеа 2,0 ТДИ“, рег. № ВТ98****, рама № WBAUF11*****, **сумата 16 500 лв.**, равностойност на отчуждения товарен автомобил „Форд Транзит“, рег. № ВТ48****, рама № WF0XXXB*****, **сумата 10 030 лв.**, равностойност на отчуждения лек автомобил „Ауди А 4“, рег. № ВТ07****, рама № WAUZZZ8E*****, **сумата 5 000 лв.**, равностойност на отчуждените дружествени дялове от капитала на „ПРИМАВИСТА 01“ ЕООД, ЕИК 202014919; **сумата 505 лв.**, внесена на каса по банкова сметка с IBAN BG06BINV*****

в „Инвестбанк“ АД с титуляр Е. В.; **сумата 1 609.56 лв.**, получени средства от трети лица по банкова сметка с IBAN BG06BINV***** в „Инвестбанк“ АД с титуляр Е. В.; **сумата 1 789.80 лв.**, получени средства от трети лица по банкова сметка с IBAN BG36RZBB915***** в „Райфайзенбанк България“ АД с титуляр Е. В.; **сумата 1 250 лв.**, получени средства от трети лица по банкова сметка с IBAN BG29UNCR70***** открита в „Уникредит Булбак“ АД с титуляр Е. В.; **сумата 11 000 лв.**, получени средства от трети лица по банкова сметка с IBAN BG16UNCR70001***** открита в „УниКредит Булбак“ АД с титуляр Е. В. и **сумата 248.23 лв.**, представляваща получени парични средства чрез “Western Union.

Жалбоподателят счита решението за незаконосъобразно. Изразява несъгласие с извода на съда, че не е доказана собствеността на В. върху процесните два автомобила, чието отнемане е претендирано, доколкото регистрацията им не удостоверявала придобиването им. В случая следвало да се има предвид, че документи за собственост не се намират в архива на ОД на МВР по причина, че такива подлежат на съхраняване 8 г., а процесните МПС са придобити в периода 2009 г. – 2011 г. Самият ответник не направил възражения в хода на производството, че не е собственик на същите. Неправилно съдът включил като доход на ответника приходите от продажба на дружествения му дял от „Примависта 01“ ЕООД, защото той не разполагал с достатъчно източници на средства за придобиване на това имущество. Неправилно съдът приел, че внесените по банковите сметки на ответника парични суми не могат да се третираят като имущество и не подлежат на отнемане. В резултат на тези противоречащи на закона съждения съдът неправилно определил размера на несъответствието между имуществото и нетния доход на проверяваното лице за целия исков период. Поначало той не обосновал изводите си за липсата на несъответствие, защото не изложил никакви мотиви какви доходи, приходи и източници на финансиране, съответно какви обичайни и извънредни разходи приема за доказани и какъв е нетният доход на ответника. Поддържа, че е налице несъответствие в размер на 281 324.91 лв., което е значително по смисъла на § 1 т.3 от ДР на ЗПКОНПИ. Моли обжалваното решение да бъде отменено, исковете – уважени и да бъдат присъдени направените разноски за двете инстанции, както и юрисконсултско възнаграждение.

В срока по чл.263 ал.1 ГПК не е постъпил отговор от ответника. Същият не се явява и за насроченото съдебно заседание и не заема становище по жалбата.

Въззивната жалба е подадена в срока по чл.259 ал.1 ГПК, от легитимирана страна, против обжалваем съдебен акт, поради което е процесуално допустима и следва да се разгледа по същество. В изпълнение на задълженията си по чл.269 от ГПК въззивният съд извърши служебна проверка относно валидността на обжалваното решение и допустимостта му в обжалваните части и намира, че съдебният акт не страда от пороци, водещи до неговата нищожност – постановен е от законен състав, в

пределите на правораздавателната власт на съда, изготвен е в писмена форма, подписан е и е разбираем. Не са налице и процесуални нарушения, обуславящи неговата недопустимост.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, в съответствие с предметните предели на въззивното производство, очертани с въззивната жалба, намира следното:

По същество на спора от фактическа страна е установено, че на 22.02.2019 г. ответникът Е. А. В. е бил привлечен като обвиняем по ДП № 2730/ 2016 г. на ОД на МВР Русе за престъпление по чл.215, ал.2, т. 1 във връзка с ал.1 НК., което попада в предметния обхват на чл.22 ал.1 от ЗОПДНПИ – отм. /чл.108 ал.1 ЗПКОНПИ – т.12, срещу него е започнала проверка, обхващаща периода от 17.01.2010 г. до 17.01.2020 г. и същата е приключила с внасяне в съда на настоящия иск за отнемане от него на имущество, за което Комисията е приела, че е незаконно придобито предвид липсата на установен законен източник за придобиването му. Безспорно е установено, че в рамките на периода на проверката ответникът не е полагал труд по трудов договор, не е придобивал недвижими имоти. От приложена справка за задгранични пътувания се установява, че в периода на проверката той е излизал извън страната, като видно е, че в основната част от случаите се касае до пътувания за 1 до 3 дни, в един случай е осъществено 8-дневно пътуване – от 09.11.2016 г. до 17.11.2016 г. /00:56 ч. се е върнал в РБ/ и в друг случай – за 11-дневно пътуване – от 17.05.2016 г. до 27.05.2016 г. Видно от приложените договори за покупко-продажба, В. е придобил автомобили „Ауди“, модел „А8“, рег. № ВТ16****, „БМВ“, модел „530 Д“, рег. № ВТ00**** – налични към края на проверявания период, както и „БМВ 116 И“ с рег. № ВТ34****, „Сеат Алтеа 2,0 ТДИ, товарен автомобил „Форд Транзит“ с рег. № ВТ48**** и лек автомобил „Ауди А 4“ с рег. № ВТ07****, които автомобили са отчуждени през проверявания период. Съгласно справки от ОД на МВР на името на ответника на 18.06.2010 г. са били регистрирани леки автомобили Порше Кайен и BMW X5, на 18.07.2011 г. лек автомобил „Тойота Ланд Круизер“ и на 26.04.2011 г. мотоциклет BMW Ф800, за които по делото не са представени договори за покупко-продажба. Комисията е посочила, че е налице невъзможност да бъдат представени, защото срокът за съхранение на всички документи с данни за регистрация е 8 г. и те са били унищожени след бракуването им. Не е спорно, че преди началото на проверката В. е притежавал лек автомобил „БМВ“, модел 745ЛИ, който е отчужден на 27.01.2010 г. Стойността на всички МПС към момента на придобиване, разпореждане и дата на искова молба е установена с приета по делото автотехническа и оценъчна експертиза. В. е бил едноличен собственик на капитала на „ПРИМАВИСТА 01“ ЕООД, учредено от него съгласно вписванията в ТР на 12.04.2012 г. с капитал от 5 000 лв., внесен изцяло при образуването му, като с договор за покупко-продажба от 26.11.2014 г. той е продал притежаваните дружествени дялове на трето лице за сумата 5 000 лв. На името на ответника са

открити описаните в исковата молба банкови сметки, по които са извършени сочените в исковата молба плащания и от приложените банкови удостоверения и констатациите на приетата от съда и неоспорена от страните икономическа експертиза се установява, че плащанията са в заявените от ищеца размери.

Вещото лице по приетата съдебно-икономическа експертиза е дало следното заключение: Приходите на В. за периода на проверката са в размер на 39 040 лв., формирани от сумата от продажбата на притежавания от преди проверката лек автомобил „БМВ“, модел 745ЛИ – 34 040 лв. и продажбата на дружествения му дял – 5000 лв., а разходите му са в размер на 47 471.03 лв., формирани както следва: за издръжка на семейството по данни на НСИ – 41 567 лв.; за пътувания в чужбина, изчислени по Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина – 5 382.56 лв. и извънредни разходи – за платени данъци и за регистрация на ЕООД – 521.47 лв., при което нетният доход е отрицателна величина – /- 8 431.03 лв./ Имуществото е посочено на обща стойност 271 538.59 лв., формирано от стойността на придобитите през проверявания период МПС – 249 095 лв., стойността на придобитите дружествени дялове – 5 000 лв., вноски от В. по банкови сметки – 1 365 лв. и преводи от трети лица чрез системата за бързи разплащания „Уестърн Юнион“ и по банкови сметки с титуляр ответника – 15 875.36 лв. С оглед така изчислените имущество и нетен доход вещото лице дава заключение, че несъответствието възлиза на - 280 014.62 лв.

При изяснената фактическа обстановка, се налагат следните правни изводи: Съдът е сезиран с иск по чл.154 ал.1 ЗПКОНПИ. Съгласно ЗПКОНПИ, в полза на държавата се отнема незаконно придобито имущество, каквото е имуществото, за придобиването на което не е установен законен източник – чл.5 ал.1. Съгласно чл.107 ал.2 ЗПКОНПИ обосновано предположение, че дадено имущество е незаконно придобито, е налице, когато след проверка, обхващаща период от 10 години назад, считано от датата на започването ѝ, се установи значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице. Значително е това несъответствие между имуществото и нетния доход на проверяваното лице, чийто размер надвишава 150 000 лв. за целия проверяван период – § 1 т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ. В настоящия казус се претендира отнемането на два леки автомобила, на сумата 87 730 лв. – равностойността на отчуждено през периода на проверката имущество – МПС и дружествени дялове и на парични суми в общ размер на 16 402.59 лв., преминали през банковите сметки на ответника, за които не е спорно, че не са налични.

Към настоящия момент е висящо т. д. № 4/2021 г. по описа на ВКС за приемане на тълкувателно решение по въпросите: представляват ли „имущество“ по смисъла на § 1, т. 4 от ДР на ЗПКОНПИ и участват ли при определяне размера на несъответствието, съобразно нормата на § 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ, получените от проверяваното лице парични средства с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за

придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период и следва ли ответникът да бъде осъден да заплати в полза на държавата паричната равностойност на получените суми с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено или липсващо друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период и не е установено преобразуването им в друго имущество? При липса на произнасяне на ВКС за съдилищата не е налице задължително тълкуване на закона по горните въпроси.

Съдът в настоящия му състав поддържа становището, че „имущество“ по смисъла на § 1, т. 4 от ДР на ЗПКОНПИ и участващо при определяне размера на несъответствието, съобразно нормата на § 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ, е само наличното в края на проверявания период имущество. ВТАС изцяло споделя практиката на ВКС, обективизирана в Решение № 147/ 16.09.2019 г. по гр. д. № 1998/ 2018 г., Решение № 263/ 18.12.2020 г. по дело №1293/2020 г. и Решение № 191/ 15.02.2021 г. по гр. д. № 4768/ 2019 г. – всички по описа на IV г.о. на ВКС, постановени по чл.290 ГПК, по които касационно обжалване е допуснато именно по въпросите следва ли да се отнемат парични средства, които не са били налични в банковите сметки на ответника както към датата на подаването на иска, така и към датата на постановяване на съдебното решение, а същите са преминали през банковите сметки на лицето или през неговото имущество. В цитираните решения е даден отрицателен отговор на този въпрос. Паричните суми, които са преминали през патримониума на проверяваното лице през периода на проверката, разходвани са от него без да са трансформирани в реални активи евентуално подлежащи на отнемане и съответно в края на проверката не се намират в негово или на свързаните с него лица държане като пари в брой или по тяхна сметка, не могат да бъдат разглеждани като имущество по смисъла на § 1 т.4 от ДР на ЗПКОНПИ. Сумите, постъпили по банкови сметки или чрез системите за бързи разплащания, както и сумите, получени от разпореждане с активи от имуществото, безспорно към конкретния времеви момент стават част от имуществото на проверяваното или свързаните с него лица като вземания от съответната банкова или небанкова институция, но с изтеглянето им или с нареждането на преводи, тези вземания се погасяват и престават да бъдат част от имуществото. Тези парични потоци в рамките на проверявания период в един момент са приход, а в друг – разход и като краен резултат те не формират превишение на имуществото и не могат да бъдат използвани като „имущество“ в уравнението за установяване наличието на несъответствие между имуществото и нетния доход на проверяваните лица. Имущество представляват само наличните в края на изследвания период активи, в това число и парични суми в брой и вземанията по банкови сметки, които са материален запас от натрупани и неизразходвани средства. Само по отношение на тези налични пари, както и на останалото налично в края на проверката

имущество, доколкото те могат да са предмет на отнемане, е дължима преценка дали са „незаконно придобити“, което налага извършването на анализ на икономическото състояние на ответниците през проверявания период. На отнемане подлежи само налично към датата на предявяване на иска по чл.154 ал.1 ЗПКОНПИ, респ. към датата на приключване на устните състезания имущество, т.е. което съществува реално в патримониума на проверяваното лице или на лицата по чл.143, чл.144, чл.145 и чл.146 от ЗПКОНПИ. Само в случаите, когато наличното в края на изследвания период имущество, за което е формиран извод, че е незаконно придобитото, след приключване на проверката е било отчуждено по възмездна разпоредителна сделка с трето добросъвестно лице или фактически липсва, на отнемане подлежи неговата парична равностойност. Така, в зависимост от конкретната фактическа обстановка, исковата претенция може да има за предмет отнемане на имущество или на паричната му равностойност. Възприемането на тезата на Комисията, че може да се отнеме равностойността на неналично имущество извън случаите на отнемане на парични средства като заместващата облага, е в противоречие с преследваната от закона цел, която е видна и от самото наименование на закона. Законоустановената цел не е проверяваните лица да бъдат санкционирани чрез възлагане в тяхна тежест на парични задължения, което е равнозначно на отнемане от тях на бъдещи доходи, а целта е посредством отнемането на притежаваното от тях незаконно придобито имущество да се предотврати обогатяването им чрез използването му или чрез дохода от него. Отделно от това, както бе посочено по-горе, законът предвижда в конкретни хипотези да бъде отнета паричната равностойност на неналични в патримониума на проверяваните лица имущества, които са оценени в пари и това позволява заместването им с паричната им равностойност. Неналичните пари обаче не могат да бъдат заместени от самите себе си. По тези съображения, исковите за отнемане от ответника В. на парични суми, получени от трети лица и направена вноски от него по банкова сметка, са неоснователни, като за този извод е ирелевантно дали е налице значително несъответствие между нетния му доход и имуществото му, защото дори да се установи такова, липсва имущество /налични парични суми/, подлежащо на отнемане. Решението на ВТОС, с което искът за отнемане от ответника В. на неналични парични суми и парична равностойност на отчуждени в периода на проверката МПС е отхвърлен, като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

Доколкото в настоящия казус е установено, че в края на проверката има налично имущество – лек автомобил марка „Ауди“ модел „А8“ с рег. № ВТ16**** и лек автомобил марка „БМВ“ модел „530 Д“ с рег. № ВТ00****, а отнемането му е следствие от преценката, че то е незаконно придобито, съдът следва да извърши анализ на имущественото състояние на ответника с цел установяване дали е налице значително по смисъла на закона несъответствие между това имущество и нетния му

доход.

ВТАС не кредитира заключението на приетата съдебно-икономическа експертиза досежно размера на несъответствието, като счита, че вещото лице, съобразно поставените му от ищеца задачи, съответстващи на вижданията на последния за начина на изчисляване на несъответствието, неправилно е определило приходите и разходите, съответно е достигнало до грешен извод за размера на нетния доход на ответника, неправилно е изчислило стойността на имуществото, включвайки в него парични потоци в това число и от отчужденото, неналично имущество и като краен резултат установеният размер на несъответствие не може да бъде възприет. Съдът приема посочените от вещото лице разходи за издръжка съгласно данните на НСИ.

Относно приходите и разходите съдът намира следното: Получените от ответника суми от трети лица в размер на 15 875.36 лв. следва да бъдат включени в приходната част, защото тези средства, без значение, че не е установено основаниято за получаването им, реално са постъпили в патримониума на В., той е разполагал с тях и ги е разходвал за нуждите си.

В приходната част е включена сумата 5000 лв. – приход от продажбата на дружествените дялове на ответника от „ПРИМАВИСТА 01“ ЕООД. Същата сума обаче следва да бъде включена и в разходната част като направен разход за вноската в капитала на дружеството при учредяването му. Двете суми взаимно се компенсират, поради което ВТАС изобщо ги изключва при изчисленията на несъответствието.

Както бе изяснено за периода на проверката ответникът В. е придобил леки автомобили, товарен автомобил и мотоциклет. Вещото лице икономист е изчислило неправилно общата пазарна стойност на всички МПС към датата на придобиването им на 249 095 лв., тъй като за 2011 г. не е включил придобития мотоциклет на стойност 18 000 лв., а за 2014 г. е пропуснало да включи стойността на лекия автомобил „Сеат Алтеа 2,0 ТДИ – 13 580 лв. Общата придобивна цена за всички автомобили е 280 675 лв., тя представлява направен от ответника разход и трябва да бъде включена в разходната част. Същевременно за него е налице приход от продажбата на тези автомобили в размер на 205 940 лв., но този приход не следва да бъде отчитан при изчисляване на нетния му доход, защото за придобиването на автомобилите не е установен законен източник – видно е, че за целия проверяван период с изключения на 2010 г. и 2014 г. нетният доход на ответника е отрицателна величина.

От разходната част следва да бъде изключена сумата 5 382.56 лв., представляваща изчисления от вещото лице по реда на Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина извънреден разход за пътувания на ответника в чужбина. Следва да се посочи, че принципно е неприемливо този вид разходи да се изчислява на базата на сочения нормативен акт, като подходът на

Комисията в исковата молба – използване данните на ЕВРОСТАТ – е правилен. В случая обаче е установено, че се касае до много краткотрайни пътувания в чужбина – за един ден или до 3 дни, включително и двете по-продължителни такива съответно от 8 и 11 дни, при което те не могат да бъдат характеризирани като престой в чужбина, свързан с някакви извънредни разходи. Видно е, че самият ищец в исковата си молба изчислява много нисък, незначителен разход за тези пътувания, който не се различава от разхода, който ответникът би направил и в страната за същото време. В приетите от НСИ обичайни разходи за издръжка на човек и домакинство в РБ, които статистически данни са взети предвид от вещото лице при анализа му, е включено перо „разходи за отдых и развлечения“ и следва да се приеме, че в това перо се включват и разходите за тези кратки пътувания, а не да се приема, че те съставляват извънреден разход на друго основание.

При така изложеното приходите на В. за проверявания период са в размер на 49 915.36 лв., формирани от сумата от продажбата на притежавания от преди проверката лек автомобил „БМВ“, модел 745ЛИ – 34 040 лв. и суми от трети лица – 15 875.36 лв. Разходите му са в размер на 322 763.47 лв., формирани от издръжка по НСИ – 41 567 лв., извънредни разходи за платени данъци и за регистрация на ЕООД – 521.47 лв. и за придобиване на МПС – 280 675 лв. Нетният му доход е отрицателна величина - /-272 848.11 лв./ Както бе посочено имуществото на В. в края на проверката включва само лек автомобил марка „Ауди“, модел „А8“, рег. № ВТ16**** на стойност 4 185 лв. и лек автомобил марка „БМВ“, модел „530 Д“, рег. № ВТ00**** на стойност 7 310 лв., т.е. то е на обща стойност 11 495 лв. Несъответствието между имуществото и нетния доход на ответника е отрицателна величина, като възлиза на сумата -284 343.11 лв. При това положение, тъй като констатираното несъответствие е значително по смисъла на § 1 т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ, се обосновава предположението, че притежаваното от В. имущество е незаконно придобито и са налице предпоставките на закона за неговото отнемане.

По изложените съображения предявеният от КПКОНПИ иск в частта за отнемане на лек автомобил марка „Ауди“, модел „А8“, рег. № ВТ16**** и лек автомобил марка „БМВ“, модел „530 Д“, рег. № ВТ00**** е основателен и следва да бъде уважен. Решението на ВТОС, с което искът за отнемане на тези автомобили е отхвърлен, следва да бъде отменено.

По разностите: При този изход на спора КПКОНПИ следва да бъде осъдена да заплати в полза на бюджета на съдебната власт държавна такса за производството както пред ОС, така и пред въззивния съд, съразмерно на отхвърлената част от иска. Цената на иска е 115 627.59 лв., уважената част е 11 495 лв., а отхвърлената част е 104 132.59 лв. Съразмерно на отхвърлената част дължимата държавна такса за първоинстанционното производство е в размер на 4 165.30 лв., а за въззивното –

2 082.65лв., т.е. общо 6 247.95 лв. Ответникът В. следва да заплати държавна такса за двете инстанции, съразмерно на уважената част от иска – 459.80 лв. за производството пред ОС и 229.90 лв. за производството пред ВТАС, общо 689.70 лв. От общо направените разноси в размер на 1303 лв., съразмерно на уважената част от иска на Комисията следва да се присъди сумата 129.54 лв. На основание чл.78 ал.8 ГПК на Комисията следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя на 200 лв. за двете инстанции.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 418/ 24.10.2022 г. по Гр.д. № 570/ 2021 г. по описа на ВТОС **в частта**, с която е отхвърлен като неоснователен предявеният от Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество иск за отнемане на основание ЗПКОНПИ в полза на Държавата на незаконно придобито от Е. А. В. имущество както следва: **лек автомобил** марка „Ауди“, модел „А8“, рег. № ВТ16****, рама № WAUZZZ4D*****, двигател № AFB0***** и **лек автомобил** марка „БМВ“, модел „530 Д“, рег. № ВТ00****, рама № WBANC71030*****, двигател № 306D2, вместо което **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТНЕМА от Е. А. В. с ЕГН *****, от гр.Велико Търново, *****, **в полза на Държавата** следното имущество: **лек автомобил** марка „Ауди“, модел „А8“, рег. № ВТ16****, рама № WAUZZZ4D*****, двигател № AFB0***** и **лек автомобил** марка „БМВ“, модел „530 Д“, рег. № ВТ00****, рама № WBANC71030*****, двигател № 306D2.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 418/ 24.10.2022 г. по Гр.д. № 570/ 2021 г. по описа на ВТОС в останалата му обжалвана част.

ОСЪЖДА Е. А. В. с ЕГН *****, от гр.Велико Търново, *****, **да заплати** на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, Булстат 129010997, гр. София, **сумата 129.54 лв. /сто двадесет и девет лв. и 54 ст./** – направени по делото разноси съразмерно на уважената част от иска, както и **сумата 200 /двеста/ лв.** – юрисконсултско възнаграждение за двете инстанции.

ОСЪЖДА Е. А. В. с ЕГН *****, от гр.Велико Търново, *****, **да заплати** в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Апелативен съд – Велико Търново държавна такса за двете инстанции в размер на **689.70 лв. /шестстотин осемдесет и девет лв. и 70 ст./**

ОСЪЖДА Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, Булстат 129010997, гр. София, **да заплати** в полза на

бюджета на съдебната власт по сметка на Апелативен съд – Велико Търново държавна такса за двете инстанции в размер на **6 247.95 лв. /шест хиляди двеста четиридесет и седем лв. и 95 ст./**

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок, считано от връчване на препис от него на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____